

UNIUREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an. 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIUREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Din năcazurile plugarilor.

— Bucatele și vitele se ieftinesc din zi în zi. In schimb tot ce trebuie să cumpere ei se scumpește. Care este pricina și leacul. —

„Plugarul este talpa țării“. Asta o spune toată lumea, mai cu seamă însă domnii cari li cer voturile. Și de fapt așa este. El a susținut România-Mamă, el a păstrat vlaga românească în Basarabia și în Bucovina, el și-a păzit legea, limba și moșia în Ardeal, și tot el, cu sângele său, a înfăptuit această țară mândră, frumoasă și bogată, care este România-Mare.

In anii dela început ai înfăptuirii visului nostru străvechiu, țaranului i-a și mers, slavă Domnului, destul de bine. A primit pământ de ajuns, și-a putut lucra moșioara, s'a putut scăpa de datorii, pentru că pământul, cu toate că vremurile n'au prea fost prielnice, a produs destul de binișor, și bucatele și vitele aveau preț.

De o vreme încoace însă, mai cu seamă din anul trecut, plugarii încep a se plânge. Și cu drept cuvânt. Lucrătorii sunt grozav de scumpi și nici nu-i prea afli, că astăzi aproape fiecare om sărac își are pământul său. Lucratul ogorului îi costă pe bietul plugar așa de mult, încât abia-și poate scoate cheltuelile. Bucatele de altă parte sunt ieftine și în loc să se scumpească, asemenea celorlalte mărfuri, se ieftinesc din zi în zi. Cucuruzul 50 de Lei, grâul de frunte 120 Lei, vitele, caii, oile, porcii și așa mai departe, tot mai ieftine din zi în zi, celelalte mărfuri de lipsă țaranului tot scumpe mama focului, și se mai scumpesc parecă din ceas în ceas, așa opincile, cizmele, pălăriile, șerparele, bumbacul, fierăriile, varul, cărămida, țiglele, sarea, piperul, petrolul și toate celelalte. Astfel bună-oră mai în vară cumpărai cărămida cu 1 Leu 80 bani bucata, astăzi nu ți-o mai dă nimenea din 2 Lei 50 bani. Dacă mergi într'o prăvălie și vrei să cumperi ceva, negustorul îți arată marfa și-ți spune prețul. Te plângi că-i prea din

cale afară de pipărat prețul, îți răspunde: „Peste 3—4 săptămâni ai cumpăra-o, bade, bucuros cu cât ți-o îmbiu astăzi, dar nu vei căpăta-o, ci vei da cu atâția și atâția Lei mai mult“. Așa la prăvălie, așa la cismar, la tâlpar, la fierar, la măsar, cu un cuvânt pretutindenea.

Și apoi de n'ar fi legea aceea blăstămată a vinarsului! Că noi înțelegem ceea ce spune „Unirea Poporului“, că adecă s'a scumpit spirtul, ca să bem vin, dar lucrătorii noștri nu vreau să știe de aceasta. Ei ne cer o porție de vinars sau răchie dimineața, una la prânz și alta seara, iar noi trebuie să li-o dăm ori o plătim ca mai de mult cu 2 Lei, ori, ca acuma, cu 6. Și ne mai cer pe lângă aceea și de mâncare, și încă bine și bugăt, și afară de aceea și plată bună. Iar dacă ne scumpim câtuș de puțin, ne rămân ogoarele nelucrate.

Ei bine — își zice deci țaranul — până când tot așa? Până când se vor scumpi toate ce ne trebuiesc nouă, iară ce vindem noi se va tot ieftini?

Până când? Până vor mai fi oameni hăpsâni pe acest pământ; până când vor abzice oamenii de gândul, de a se îmbogăți peste noapte; până când cel puțin a zecea parte din omenime va împlini poruncile dumnezeiești și bisericesti, până când statul nu va afla mijloacele de lipsă pentru pedepsirea cât mai aspră a acestor hăpsâni, și până nu vom avea funcționari mai bine plătiți și prin urmare mai cinștiți.

Până acuma funcționarii au fost cei mai nefericiți oameni din România. Acuma începe a le merge tot mai rău și plugarilor; ca mâine ajung la rând meseriașii și negustorii. Numai cămătarii și ceice-și fac chilipiruri duc zile dalbe dela începutul României-Mari și până astăzi.

Lucrurile însă nu mai pot rămânea așa. Că funcționarilor le-a mers rău și

le merge, e destul de trist, dar ei sunt puțini și sunt dedați cu răbdarea. Nici chiar meseriașii nu mănăcă prea de mult plăcinte, ne aducem noi aminte când vorbeau și ei mai la modru. Și unii și alții sunt puțini pe lângă marea putere a plugarilor, cari sunt 80 la sută din populația țării. România nu este o țară de funcționari ca Austria, nici una de meseriași și negustori ca Germania ori Anglia, ea este țară făcută și susținută de țărani. Lor trebuie să le meargă deci mai bine, ei trebuie să fie mai îndestuliți, pentru că ei au apărat-o și vor apăra-o și de aici înainte.

Statul așadară trebuie să se îngrijească în rândul întâi de țărani, trebuie să facă tot ce-i stă în putință ca soarta lor să o ușureze, năcazul lor să-l aline, cererile lor să le împlinească.

Și dacă nu va face-o, va fi rău destul, căci slăbind talpa și temelia țării, va începe a slăbi și țara aceasta scumpă și frumoasă, pentru care atâta sânge și lacrimi s'au vărsat, pentru care atâta am luptat și la înfăptuirea căreia atâta am lucrat cu toții. Guvernul deci trebuie să se îngrijească de curmarea acestui rău mare; trebuie să facă tot ce-i stă în putință ca să ușureze sarcina grea a țărănilor; trebuie să se pună pe lucru, să cerceteze cauzele, să le înlăture, să curme cămătăriile, să pedepsească pe cei ce poartă vina și să încurajeze pe ceice îndrumă spre bine lucrurile.

Prețul muncilor agricole.

In *Muntenia și Dobrogea*. Ziua de lucru cu brațele se plătește cu 40—100 lei, ziua de lucru cu carul se plătește cu 150—300 lei, și arătura cu 400—800 lei hectarul.

In *Moldova și Bucovina*. Ziua de lucru cu brațele se plătește cu 40—100 lei, ziua cu carul se plătește cu 150—300 lei, și cu 500—800 lei hectarul de arătură.

In *Basarabia*. Ziua cu brațele se plătește cu 50—100 lei, ziua cu carul se plătește cu 200—300 lei, și cu 400—600 lei hectarul de arătură.

In *Transilvania*. Ziua de lucru cu brațele se plătește cu 80—120 lei, ziua cu carul se plătește cu 250—350 lei, și cu 800—1000 lei jugărul de arătură.

Evanghelia Duminicii.

Duminea V. după Înălțarea sfintei Cruci
(31 Oct.), Luca 16, 19 - 31.

Zis-a Domnul pilda aceasta: „Era un om oarecare bogat, și se îmbrăca în porfiră și vison, veselindu-se în toate zilele minunat. Și era un om sărac oarecare, anume Lazar, carele săcea înaintea ușii lui, plin de bube, și poftia să se sature din sfărâmurile, cari cădeau din masa bogatului, ci și câinii venind lungeau bubele lui“.

La începutul capului 16 al evangheliei sale sfântul evanghelist Luca arată, că Isus le-a pus în vedere fariseilor adevărul acela mare, că „nu puteți sluji lui Dumnezeu și bogăției“, dar fariseii, cari auzeau și ascultau acest adevăr, își băteau joc de Isus. El însă nu desnădăduște, este învățat cu bătaile de joc ale fariseilor, își aduce aminte de cântarea lui Moisi din V, 32, 8, 9, 15: „Când a împărțit cel Preafănit neamurile, — s'a făcut partea Domnului poporul său Iacob. — Și a mâncat Iacob și s'a săturat și s'a lăpădat cel iubit: îngroșatu-s'a, îngrășatu-s'a, lățitu-s'a și a părăsit pe Dumnezeu cel ce l-a făcut pe el, și s'a depărtat dela Dumnezeu, mântuitorul său“. Acestui Izrail îi spune Isus pilda bogatului nemilostiv și a lui Lazar cel sărac. Bogatul se îmbracă în porfiră, un vesmânt de purpură, pe care îl purtau împărații și alte persoane alese, iară visonul însemnează vestmânt țesut din fire subțiri, care, după cum spun unii, se aduna din lemnele Indiei, unde crește în chipul bumbacului, iară după părerea altora se făcea din fire de pene toarse. Acest vesmânt era foarte moale și scump, ca și aurul. Purpura era o pănură de în, lână ori mătăasă, vopsită în roșu

deschis ori violet închis: două colori pe cari le-au descoperit locuitorii Tirului prin anul 1500 înainte de Hristos și cari se scoteau din niște scoici. Porfira aici însemnează sburdălnicia cea mare a bogatului în îmbrăcăminte, iară visonul gingășia lui cea mare.

Bogatul se veselea în toate zilele minunat, săracul era ca vai de capul lui, iar dacă ne spune evanghelia, că bogatul îl suferea să zacă înaintea ușii sale, să nu credem că prin aceasta își arăta mila, Doamne ferește, pentru că era obiceiul la Jidovi ca săracii să stea pe la ușile celor bogați. Mai miloși decât bogatul erau câinii, cari atrași de mirosul mâncărilor celor fine și gustoase, se adunau la ușa bogatului, și în lipsa altor ocupații, lungeau ranele bietului Lazar.

Și a murit săracul, și l-au dus îngerii în sânul lui Avraam, și a murit și bogatul și l-au îngropat.

Iată însă că Dumnezeu curmă suferințele bietului Lazar, căci moare, iar îngerii îl duc în sânul lui Avraam. „A ședea în sânul cuiva“ este o vorbă care numai așa o vom putea înțelege, dacă știm cum se ședea la masă la Jidovi. Celui mai de seamă dintre oaspeți, ei îi dădeau cinstea cea mai mare, așazăndu-l în capul mesei, lângă stăpânul casei. Așadară, „a ședea la sânul sau în sânul cuiva“ însemnează a se bucura de mare cinste la cineva. Jidovii credeau, că părintele lor Avram, e cel dintâi în împărăția lui Dumnezeu. Așadară Lazar cel sărac s'a bucurat în ceriuri de aceeași cinste și fericire, ca și Avram.

Și în iad, ridicându-și ochii săi, fiind în munci, văzut-a pe Avram de departe și pe Lazar în sânul lui, și strigând a zis: Părinte Avrame, miluește-mă și trimite pe Lazar să-și întingă vârful degetului în apă, și să-mi răcorească limba mea, căci mă chinuesc în văpaia această. Iară Avram a zis: Fiule, adu-ți aminte, că ai luat cele bune ale tale în viața ta, și Lazar așisderea cele rele; deci acum acesta aici se mângâie, iară tu te chinuești. Și peste toate acestea, între noi și între voi mare prăpastie s'a întărit, încât ceice ar vrea să treacă de

aici la voi, să nu poată, nici de acolo la noi să treacă.

Bogatul, care în viață făcuse să curgă vinul în șiroaie, nu cerea acum decât o singură picătură de apă, dar nici aceea nu i-se da, întocmai cum nu i-se dădeau pe vremuri lui Lazar sfărâmăturile de pe masa bogatului. Tot din partea aceasta a evangheliei se vede apoi, că atât fericirea cât și nefericirea din lumea cealaltă este veșnică și nu se poate schimba. Cu drept cuvânt a putut deci să zică Dante, cel mai mare poet al Italianilor, că pe poarta iadului stă scris: „Lăsați orice nădejde voi cari intrați aici!“ Văzând bietul bogat că nu mai este nici un chip de scăpare, și-a adus aminte de neamurile sale de pe pământ, cari tot așa trăiesc cum a trăit și el.

Și a zis: Rogu-te dard, părinte, ca să-l trimiți în casa tatălui meu, căci am cinci frați, să le mărturisească lor, ca să nu vie și ei la acest loc de muncă. Și a zis Avram lui: Au pe Moisi și pe proroci, să-i asculte pe ei. Iară el a zis: Ba, părinte Avrame; oi de va merge cineva din morți la dânzii, se vor pocăi. Și i-a zis lui: Dacă pe Moisi și pe proroci nu-i ascultă, măcar de s'ar și scula cineva din morți, nu vor crede.

Nicăiri în sfânta Scriptură nu se vede mai bine ca aici, cât de sigură este intrarea în iad a acelor oameni, cari nu ascultă aici pe pământ de Moise și de proroci, adecă de sfânta Scriptură, pe care o propovăduesc preoții. Ei sunt niște răutăcioși, cari niciodată nu se vor putea pocăi, pentru că ori câte minuni li-s'ar arăta lor, tot nu ar crede. Chiar de aceea bine să-și dea seama de cuvintele acestea ale sfintei Scripturi ceice se simțesc vinovați cu păcatul acesta.

Unii sfinți Părinți tâlcuesc pilda aceasta așa: Bogatul este poporul jidovesc, Lazar cel sărac sunt popoarele păgâne. Poporul jidovesc era stricat foarte pe vremea Mântuitorului și mai pre sus de toate încăpăținat, așa că nici nu voia să-l asculte pe Isus. Pe când păgânii cu toate că erau și ei foarte păcătoși și atât de deșosii, încât câinii le lungeau ranele, se bucurau dacă și numai o sfărâmură din învățăturile Domnului Hristos, cari sunt a se înțelege aici sub mâncările cele minunate ale

Foița „UNIRII POPORULUI“

Sfântul Francisc din Assisi.

Cetitorii noștri, umblând pe la orașele cele mari cum sunt de pildă Clujul, Oradea mare, și altele, ba chiar și călătorind numai cu trenul, poate că au avut vre-odată prilejul să vadă niște preoți cu haine de pănură groasă, de culoarea castanelor coapte, sau pe alții cu haine negre, încinși și unii și alții cu câte o fune albă în trei noduri, iar la șold având atârnat un șir lung de mărele mari, negre, la capăt cu o cruce, care inchipuește pe Mântuitorul lumii, răstignit. Dacă vor fi întrebat ce fel de popi sunt aceia, cei ce-i cunosc, de bună seamă le vor fi răspuns: — Aceștia sunt călugări franciscani sau frați minoriți sau capucini, adecă fii suflatești de ai sfântului Francisc din Assisi. De asemenea pe la clinicile din Cluj, pe la Târgu-Mureș și alte orașe vor fi văzut poate călugărițe sfoase cu văi negre, și alb, încinse și ele cu fune albă cu trei noduri și cu șirul de mărele negre. Acestea sunt călugărițe franciscane, fiicele suflatești ale aceluiași sfânt Francisc din Assisi.

Ceice au umbat mai multă lume au putut vedea călugări și călugărițe de felul acesta și prin Țara nemțească, prin Țara Franțuzului prin Italia, prin Polonia, America, și dacă ar

merge cineva și prin America de Sud, prin China și Japonia, prin Asia mică, prin Africa, prin Australia, și, cu un cuvânt, în toată lumea dela răsărit până la apus și dela miază zi la miază-noapte ar afla fii și fiice suflatești de-ai sfântului Francisc din Assisi.

Dar cine a fost acest sfânt despre care se vorbește mai mult decât despre alți sfinți, despre care și oamenii învățați, fără întrebare dacă sunt catolici sau ortodocși, calvini, luterani sau anglicani, și pentru care chiar și unii păgâni din Japonia, China și India au atâta evlavie și îl cinstesc ca pe un om alui D-zeu, cerându-i ajutorul în năcazurile lor? — Iată în puține cuvinte cine era:

Era fiul unui negustor foarte bogat din orașul Assisi din Italia, cu numele Petru Moriconi, și al doamnei Ludovica, nobilă din Franța. Se născuse în luna lui Septemvrie din anul 1182. În botez căpătase numele de Ioan, dar fiindcă semăna mult mamei sale care era franțuzoaică, tatăl îi zise Francisc, adecă francez.

Tinărul Francisc creșcu în casa părintească în toate bunătățile, învăță la școală de negustorie ca să urmeze breazla tatălui său. Când fu mai mărișor, împrietinindu-se cu alți tineri bogați, cheltuia la bani din greu, în petreceri, în mâncări și în beuturi, încât i se dusesse vestea în tot orășul și totți îl numeau „Floarea tineretului vesel din Assisi“. Mama lui însă, care era o femeie foarte evlavioasă, îl învățase încă de copil calea Domnului și astfel

tinărul Francisc, deși petrecea uncori prest măsură, totuși nu înceta a se ruga lui D-zeu, care-l și ajuta să nu cadă în pacate, mai cu seamă în acelea în care cad tinerii buieci și imbuibați.

Și o duse Francisc din petreceri în petreceri până la vrâsta de 20 ani. Sărmana lui mamă se ruga lui D-zeu ziua și noaptea, ca să-i apere pe nesocotitul și zburdălnicul ei fiu de primejdii suflatești.

Când avea 20 de ani iată că se naște război între orașele Assisi și Perugia. Francisc nici una nici două că el pleacă la război, să facă vitejii și să se facă om vestit. Dar n'avu acest noroc așteptat de el, căci căzu în robia Perugianilor, unde stătu un an de zile, de unde apoi, întorcându-se acasă, cazu într'o boală grea și îndelungată.

Pe patul de boală se gândi la deșertăciunea bucuriilor acestei lumi. Lacrimile mamei sale, vărsate din belșug la altarul Maicii Preacurate schimbară mintea zburdălnicului cavalier și astfel după ce se însănătoșă și începu a ieși iarăși la plimbare și se întâlni cu prietini, lui nu-i mai plăcea nimic din cele trecute. Se mira de sine însuși, cum au putut să-i placă mai înainte acele lucruri deșarte și amăgitoare? Iși puse deci în gând ca de aci înainte să slujască numai lui Dumnezeu.

Însănătoșându-se bine însă, iarăși îi veniri gândurile de mărire deșartă, deși făcea multe pomeni săracilor, încât tatăl său care era un

domnie și ar vrea bucuros să se mai vadă odată iar pe tronul împărătesc cu slugi plecate și supuse în toate părțile puternicei împărății.

Acum nu de mult s'au regulat lucrurile cu moștile fostului împărat. Noua stăpânire republicană a Germaniei a lăsat prin lege castelul împărătesc din Hamburg și moșia din apropierea castelului pe seama exîmpăratului până va fi în viață.

Asta ar fi o dovadă pentru toată lumea, că ex-împăratul ar avea de gând să se rentoarcă cât mai curând în țară.

Numai cât nu se știe, dacă Franța, Anglia și celelalte țări gândesc tot la fel cum gândesc Nemții și fostul lor împărat? Vom vedea!

Din Grecia vin știri tot mai sigure despre o apropiată schimbare a republicei în monarhie. Dă de bănuț purtarea lui Condylis, care nici până acum n'a făcut declarații oficiale în legătură cu noua stare de lucruri din Grecia. Lumea crede, că Condylis este înaintemergătorul fostului rege Gheorghe, a cărui revenire pe tronul Greciei a ușurat-o foarte mult lovitura de stat a lui Condylis împotriva fostului dictator Pangalos.

Se vorbește despre Venizelos, că se va rentoarce în curând în țară ca prim-ministru al regelui Gheorghe, iar alții spun, că Venizelos se va rentoarce în țară ca președinte de republică. Până acum nimic sigur. Din multele povești, cari au străbătut peste hotare încă nu știm, cari sunt cele adevărate.

Săptămânile viitoare lucrurile se vor limpezi și atunci se va vedea pe ce drum va apuca iar sârmanul și nenorocitul popor al Grecilor!

Din Germania se anunță, că în săptămâna trecută comuniștii din cartierul de miazănoapte al Berlinului au încercat să împrăstie printre locuitorii orașului tipărituri bolșevice. Din aceasta cauză au avut cioc-

niri cu poliția, care prinzând de veste a încercat să impedeze mișcările comuniștilor, făcând numeroase arestări printre capii comuniștilor.

Din China se vestește o mare și groaznică nenorocire, care a costat viața la 1200 oameni. E vorba de vaporul chinez »Kuang Kung«, care ducea trupe de ajutor pentru Sun Huang Fang, guvernatorul din Shanghai și în drumul său spre Shanghai, când era în mijlocul mării, a explodat.

O mie două sute persoane au fost ucise. Numărul răniților este de asemeni foarte mare. Corăbiile de ajutor din largul mării au alergat în ajutorul nenorociților, scăpând pe câți au putut din gura valurilor nemiloase.

Convocare.

Subsemnatul comitet de inițiativă prin prezenta invită pe toți foștii *Reangajați*, azi penzionari din armata română și cu proveniența din armatele austro-ungară și rusă, indiferent dacă primesc pensie sau nu, la congresul, ce va avea loc în Alba-Iulia, în ziua de 31 Oct. a. c. orele 10 a. m. în sala hotelului Europa.

Ținerea congresului este aprobată din partea autorităților.

Obiectul principal al congresului îl formează luarea unei hotărâri ce privește împrăștierea fiecăruia dintre foștii reangajați în conformitate cu dispozițiile legii de reang. din 1913, precum și discutarea modalităților, întru realizarea cât mai urgentă a acestor revindicări.

Acest congres va fi chemat să aleagă și o delegație, care va prezenta Ministerului de Domenii și Agricultură, asemenea Ministerului de Război, doleanțele acestui corp și va solicita soluția cuvenită.

Este de dorit, ca cei vizați să participe în număr cât se poate de mare fie în persoană, fie prin aderare în scris, trimisă la adresa mai jos indicată a comitetului de inițiativă, fie prin trimiterea unui delegat comun autorizat cu procură în regulă.

Sosirea binevoitori a o anunța subsemnatului comitet, pentru a se lua măsurile de lipsă pentru încălzire.

On. cititori sunt rugați a răspândi în cercurile celor interesați terminul congresului, asemenea rugăm On. ziare din provincie pentru *reproducerea* acestei convocări, avându-se în vedere scopul ce-l urmărește.

Alba-Iulia, la 13 Oct. 1926.

COMITETUL de INIȚIATIVĂ.

(Orice comunicări se vor trimite la adresa: Grigorie Bonda, Alba-Iulia, str. Canalului No. 19.)

Rezultatul examenelor de bacalaureat. Ministerul instrucțiunii a făcut socoata examenului de bacalaureat ținut în luna Septembrie. Iată rezultatul acestui examen:

În *Vechiul Regat* s'au prezentat 1924 candidați, și au reușit 919, așadară 47 la sută.

În *Ardeal* s'au prezentat 1053, și au reușit 524, așadară 49.76 la sută.

În *Bucovina* s'au prezentat 310, și au reușit 138, așadară 38.93 la sută.

În *Basarabia* s'au prezentat 310, și au reușit 138, așadară 44.51 la sută.

În *întreagă țară* s'au prezentat 3674 de candidați, și au reușit 1720, adică 46.82 la sută.

Din darea aceasta de seamă se vede, că și de data aceasta au reușit mai puțini de jumătate, și că prin urmare candidații nu au avut pregătire de ajuns. În ce privește apoi părțile de țară, de astă dată Ardeleni s'au dovedit mai bine pregătiți decât candidații din celelalte părți, ceea ce le servește spre laudă atât profesorilor cât și elevilor ardeleni.

Adunarea agricultorilor din întreagă lumea. La primăvară se va ține la Roma o mare adunare a agricultorilor din întreagă lumea. A fost invitată la aceasta adunare și România, și guvernul a și hotărât să-și trimită delegați. Se spune, că acești delegați vor fi domnii Cămarășescu, fost ministru, d. Basarab Brâncoveanu, d. Ionescu-Brăila și d. Ionescu-Șișești.

lui D-zeu și muncind azi la unul mâne la altul ducând viața aspră, dar mulțumită și sfântă. Avea abia 25 de ani.

În curând vestea despre sfințenia lui merse departe, iar într'un târziu el începu a predica despre sărăcie și iubirea lui Isus Hristos chiar și în bisericile din orașul său. Cu lucrul mânilor sale adună bani nu numai pentru cei săraci, dar repară și trei biserici din oraș, anume: a sfântului Damian, a sfântului Petru și a sfintei Maria de Porțiuncula, care era închinată Maicii. Domnului și pentru aceasta el o iubea foarte mult Bunul Dzeu încă preamări pe servul său, așa încât fiarele din codri nu mai aveau nici frică de el și nice au-i făceau nici un rău, ba chiar îl ascultau ca pe un părinte. Când cânta el în codru, vrăbiile, mierlele, ciocărlile și altele se adunau în jurul lui, i-se puneau pe cap și pe umeri, și ciripeanu laudând par'că și mulțumind lui Dzeu că văd și o ființă omenească săracă, dar mulțumită și veselă ca și ele.

Se spune că în pădurile comunei Gubio din Italia era un lup năpraznic, care făcea multă stricăciune locuitorilor, omorând nu numai animalele dar chiar și oameni. Francisc, trecând odată prin aceea pădure iată lupul îi iese în cale, dar el începe a-l certa cu blândețe: — Frate lupule pentru ce faci tu atâtea stricăciuni oamenilor cari încă sunt făpturi de ale lui Dzeu ca și tine? Te opresc de-aci înainte de-a mai face astfel de nedreptăți — Și se zice că lupul s'a imblânzit și n'a mai făcut rău nimănui, și

umbla printre oameni ca un cățeluș de cei domnești.

El iubea toate făpturile lui Dzeu și tuturor le zicea frate și soră. Lauda pe Dzeu vorbind cu surorile paseri, cu fratele soare, cu sora lună, cu frații copaci; până și durerii și morții îi zicea sora durere și sora moarte.

În curând mulți dintre pretinii și cunoscuții lui alergară la el și îl rugară să-i primească în tovarășia lui, ca să muncească pentru săraci, să facă pocăință pentru păcatele oamenilor, să ajute pe cei neputincioși și să mângâie pe cei bolnavi și năcăjiți. Toată lumea îl numea: *Sărăcuțul din Assisi*, și mulți dintre tovarășii cu cari fusese odinioară „*Floarea tineretului vesel*“, primară pentru dragostea lui Dzeu și a deaproapelui a se logodi cu *sora Sărăcia lui Hristos*. Așa se formă ordul călugărilor franciscani, cari au umplut lumea, și cărora însuși Francisc le-a scris regulile statornice, după cari se ocărmuiesc până azi.

Dar nu numai bărbații căutară să aducă viața sfântă și neprihănită a Sărăcuțului din Assisi, ci și femeile. O domnișoară nobilă, tot din Assisi, îl rugă să dea o regulă și pentru înfiunțarea unui ord de femei, cari se ducă tot aceeași viață aspră și săracă. Aceasta nobilă fecioară era sfânta Clara. Astfel se începu și ordul călugărilor franciscane. Tot el făcu apoi și un al treilea ord, în care erau oameni din toate păturile societății, regi, regine, prinți, cavaleri, bărbați și femei, tineri și bătrâni, cari

nu trăiesc în mănăstiri, ci fiecare pe la casele lor. Acesta este ordul Terțiarilor, de cari este plină lumea catolică.

Înmulțindu-se numărul tovarășilor din zi 'n zi, Francisc hotărî să meargă și 'n străinătate, și astfel curând ajunseră afară de Italia, în Germania, Franța, Spania, Siria, Africa, Maroc și Egipt precum și 'n Palestina prin locurile sfinte unde fusese chiar el și de unde întorcându-se în Italia, auzi plin de bucurie că cinci dintre tovarășii lui au murit mucenici pentru Hristos în Maroc, uciși fiind de însuși Sultanul.

Cu doi ani înainte de moarte, un inger porunci unui tovarăș de al lui, zicându-i: — Școală frate și spune lui Francisc că sunt deja 18 ani de când el slujește lui Dzeu, dar că nu va mai trăi decât doi ani, căci Domnul îl va chema la sine. Asta fu în vara anului 1224. Auzind Francisc vestea aceasta, se umplu de bucurie și începu a petrece numai în rugăciuni și 'n cântări sfinte, așteptând pe sora moarte.

În toamna aceluiași an, fiind el pe un munte numit Alveria, i-se arată Mântuitorul lumii răstăgănit. Francisc îl privi cu atâtea milă și iubire încât drept răsplată Domnul Isus Hristos îi lasă și lui cele cinci rane ale Sale, adică ranele cuielor la mâni, la picioare și la piept în partea dreaptă, unde Fiul lui Dzeu fu străpuns cu sulița. Cu aceste semne ale lui Isus Hristos în trupul său, mai trăi Francisc încă doi ani, iar în luna lui Octomvrie 1226 venind *sora moarte*, își dădu sufletul în mâinile

Știrile Săptămânii.

Dela administrația gazetei.

Toți acei stimați cetitori ai gazetei noastre cari se știu datori cu ceva la foaie pe anul 1926, sunt rugați, cu toată stăruința, să ne trimită cât mai neîntârziat sumele cu cari ne datoresc, căci ne apropiem de sfârșitul anului și trebuie să-și platească și foaia datoriile ei.

Noi susținem această foaie cu greutate și neînchipuite și nu poate pofti nimenea să mai și rămânem înglodăți în datorii, pe lângă munca grea și istovitoare pe care o facem de atâtea ani fără răsplată.

Nimeni să nu mai aștepte provocări și instanții, cari încă costă bani, trudă și pierdere de timp! E și lucru rușinos să cerșim într'una bănișorii ce ni-se cuvin. Oamenii cu simț de dreptate plătesc la vreme. Nu ne dați nici pe noi uitării, că noi, precum vedeți, ne facem datoria fără sminteală săptămână de săptămână. Acum vine capătul anului și nu mai putem aștepta, că nici pe noi nu ne așteapă culegătorii tiparelor, poșta și fabricile de hârtie.

O vorbă ca o sută: cine se simte dator, să nu pregete a ne plăti îndată după cetirea acestui apel, care nu este cel dintâi, dar am dori să fie cel din urmă în acest an!

„Unirea Poporului.“

M. Sa Regele în Capitală. M. Sa Regele Ferdinand, s'a reîntors la București, după ce și-a terminat calca făcută pe Dunăre. Dela București va pleca la Sinaia, unde și va petrece toamna.

Capitala județului Alba, sau cum i-se zicea mai de demult: Alba de jos, era pe vremea Ungurilor Aiudul, sângeul oraș unguresc din județ și cuibul șovinismului unguresc. Anul trecut s'a mutat capitala în orasul românesc al încoronării, în Alba-Iulia, dar de fapt, capitala tot la Aiud a rămas după cum a Târnavei mici a

rămas la Di-cio-Sănmărtin. Dar, pentru că să se poată administra județul mai ușor, zilele recute s'a hotărât, să se mute și de fapt capitala la Alba-Iulia.

Spărgători de biserică. De câteva nopți la Galați niște oameni fărădelege se indeletnicesc regulat cu spargerea bisericilor și cu furtul sfințelilor vase. Cea dintâi spargere au făcut-o în biserica sfânta Sofie, a doua la biserica Sfânta Maria Mică, a treia la biserica „Eternitatea“ din cimitir. Hoții, se înțelege de sine că n'au fost prinși.

Hoții dela Blaj. În noaptea de 5 spre 6 Octomvrie hoți încă nedescoperiți au spart perețele din dos al prăvăliei Hoza și Sălăgeanu și au furat toți bani câți se aflau în pulpit, cam 8000 Lei, și marfa de peste 10 mii de Lei. Au fost bănuite niște persoane din Blaj, pe cari însă tribunalul din Ibașfalău i-a eliberat, fiindcă n'au fost dovezi destule împotriva lor. După câteva zile, adevărat în noaptea de 14 spre 15 Octomvrie domnia Hoza și Sălăgeanu au pățit-o din nou. Hoții au intrat pe ușa dinspre curte, și neaflând bani în prăvălie, au răscolitoate mărfurie și le-au aruncat pe jos, furând numai cravate și albituri în preț de vreo 17 mi de Lei. Într'altă noapte hoții au intrat în curtea proprietarului Pongrácz de pe strada Regele Ferdinand, furându-i grâu și cucuruz.

N'au ținut legea Duminicii. În România, care este țară creștinească, avem o lege foarte bună, și anume că Duminica și la anumite sărbători toate prăvăliile și cărciumile trebuie să fie închise. Dacă în unele părți nu se ține această lege, sunt de vină primăriile din loc. La Chișinăul Basarabiei bunăoară negustorii Sister și Cerlik au fost pedepsiți cu câte 2000 lei, pentru că n'au ținut această lege.

Ce a pățit o fetiță neascultătoare. Fetița de 12 ani Elena Balint, mergea regulat în fiecare seară la circ, însoțită de câteva prietene de al sale. Mergând acasă, părinții o sfădeau. Într'una din seri ea s'a plâns directorului circuitului, că ea vrea să se facă artistă de circ, dar părinții nu o lasă. Directorul a spus

că el o primește bucuros. Fetița s'a învoit și a plecat cu circuitul la Lugoj. Gazetele au adus știrea că fetița Elena Balint s'a pierdut și părinții o caută pretutindenea. Căzind directorul circuitului știrea aceasta din gazete, s'a înfricat și i-a dat drumul copilei. Poliția a dus-o apoi la Timișoara și a predat-o părinților, cărora le-a făgăduit, că de aici înainte îi va asculta.

Judecător judecat. Judecătorul Bara-mont Cantareno din Nădușuța (Soroca) a fost dat afară din slujbă pentru că a luat mită. Curtea de apel din Chișinău l-a judecat pentru aceasta la o lună temniță.

Palatul Regal din Iași. Palatul din strada Carol dela Iași, unde se afla până acuma comandamentul corpului IV. armată, se va repara și pune în rând, pentru că acolo să locuiască M. S. Regele, de câte ori va merge la Iași. Într'o aripă a acestui palat se va înființa și așeza un muzeu, care va purta numele Reginei Maria.

Unde sunt cei mai mulți făcători de rele. În Anglia, Franța, Germania, Italia, Suedia, Norvegia, și Canada la olaltă nu sunt atâtea făcători de rele ca în Statele Unite din America de Nord. În 1925 nu mai puțin de 12 mii de oameni au murit, atacați fiind de hoți și tâlhari, iar dintre aceste 70 la sută le-au săvârșit ucigași de aceea, a căror ocupație este uciderea. Acești făcători de rele întrebunțează pentru ducerea în deplinire a planurilor lor tot felul de unelte, ca automobile, aeroplane, telegrafice fără fir, cu un cuvânt tot ce a iscodit mintea omenească pentru binele omeneirii. Statele Unite cheltuesc 6 miliarde dolari pe an pentru apărarea țării de acești făcători de rele, iar cam 3 miliarde sunt pagubele pe cari le fac hoții.

Joia trecută hoții au j-fuit posta, iar sfatul miniștrilor a hotărât, că de aici înainte va inzebra automobilele postale cu mitraliere, iar dacă nu vor izbuti, se vor folosi de apărarea soldaților și a marinariilor, pentru că posta americană trebuie să fie sigură. Dacă nu vor reuși să stărpească nici pe calea aceasta hoțiile cele multe, vor introduce pedeapsa prin spânzurare pentru hoți.

Regina fașălacluiilor. În orașul Tiflis se judecă acuma procesul unei femei, care a făcut 183 de înșeleciuni. Numele ei este E. T. Tepuria și a fost cassieră la căile ferate din Bolșevicia. Dimpună cu ea mai stau pe banca acuzaților 11 bărbați, cari fiind și ei cassieri la trenurile bolșevice, au furat regulat aproape toți banii, cari se aflau în cassă. Procesul ține de o săptămână și sunt ascultați peste 70 de martori.

Tifusul în Hannover. În Hannover un oraș din Germania, s'a lătit într'un mod îngrozitor tifusul sau lingoarea. Dintre cei 1548 de bolnavi, cari au fost duși la spital, 212 au murit de această boală cumplită.

I-a mușcat nasul. Fata Stana I. Dinu se afla în slujba tramvaielor din București. Acolo făcuse cunoștință cu sergentul de oraș Stan Chirțoiu, care o iubea mult. Săptămânile trecute însă Stana se făcuse domnișoară, pentru că, te miri cum, a ajuns funcționară la postă. Stan Chirțoiu îi face curte și acuma, dar fata acum domnișoară nu-i mai avea grija. Stan era nefericit. Și atunci s'a hotărât să-și răzbune. A chemat-o pe Stana la cea din urmă întâlnire, ca să-și ia rămas bun pentru totdeauna dela ea. Fata a venit cu mare greu, dar i-a spus, că ea ca domnișoară nu poate sta de vorbă cu un sergent de oraș. Stan Chirțoiu, într'o clipă de mânie atunci i-a mușcat nasul, ca să o facă de minunea lumii. Stan Chirțoiu a fost dus la poliție, iar Stana la spital.

Tatălui ceresc pe care-l sluji atât de credincios timp de 20 de ani.

Indată după moartea Sărăcuțului din Assisi bunul Dzeu făcu multe minini prin mijlocirea lui, așa încât după doi ani Papa Grigoriu IX îl și declară de sfânt vrednic de imitat și slugă credincioasă alui Isus Hristos, iar astăzi este lumea plină de fii de ai lui.

Iată cine este sfântul Francisc de Assisi, Sărăcuțul lui Isus Hristos. Ar trebui cărți întregi și vreme îndelungată pentru a descrie toate virtuțile acestui om alui Dzeu, dela a cărui moarte în luna Octomvrie a acestui an se implinesc 700 ani. Iată cine fu acel bărbat, care ca și un luceafăr luminos s'a ridicat pe cerul bisericii catolice în veacul al XIII-lea, când lăcomia, pofta de mărire, nesupunerea și păcatul domneau în societatea omenească ca și'n zilele noastre. Sărăcuțul din Assisi a arătat adevărata cale spre fericire; lepădarea de sine însuși, urmarea lui Hristos, iubirea lui Dzeu și a deaproapelui.

Păr. Dr. N. Lupu

Din popor.

— Chinturi și cântece. —

Ce hasnă de boi și vacă
Dacă n'am mândră să-mi placă;
Ce hasnă de avuție
Dacă trăiesc c'o urgiel

Lelea cu șorț de mătăasă
Vrea sa fie preoteasă
Dar crătinta nu o lasă.

Peunț de pe căruță
N'ai văzut a mea mândruță?
Ba văzut în București
Culegând la flori domnești
Și mi-o spus să n'o dorești
Că de-o fi vre-o pace 'n țară
Va veni la primăvară,
Dar de-o fi vre-o răutate
Ți-o trimete numai carte
Pe de laturi cu bănat
În mijloc
Pară de foc
Doar mai are vre-un noroc
Să vie în acest loc!

Părăuț cu apă rece
Pe la poarta maichii trece;
Ieși maica să se spele
Văzú că-s lacrimi de-a mele!

Vai de mine ce să fac
Că mi-a dat dorul de cap
Și n'am haine să-l îmbrac.
Îmbrăca-l-ași într'un sac
Dară sacu e domnesc
Și mă face să-l plătesc.

Călugărițe împotriva calendarului nou. Se înțelege nu este vorba de călugărițele noastre dela Obreja, nici de cele romano-cato-lice, cari nau voie să se amestece în astfel de lucruri, ci de călugărițele neunite dela mănăstirea Văratec, cari lucrau din toate puterile împotriva calendarului celui nou. I. P. S. Mitropolit Pimen, auzind despre aceasta, a poruncit ca toate aceste călugărițe să fie date afară din mănăstire.

Cinsprezece ani închisoare a căpătat Alexandru Moldovan, care a omorât anul trecut pe preotul Valea din Visuia. Tribunalul din Cluj a îndrumat totdeauna pe văduva preuteasă ca pentru 200 de mii lei să părăsească pe ucigaș pe calea civilă.

S'au înecat 31 de marinari. În ziua de 13 Octombrie a bătuit o groaznică furtună pe Marea Nordică. Cu acest prilej și-au aflat moartea în valuri 31 de marinari, după-cum arată gazetele din Germania.

Regina Belgiei votează. La noile alegeri comunale din Belgia au votat și femeile. Mare a fost mirarea celorlalte femei când a apărut în mijlocul lor însăși regina, și cerând un buletin de vot a votat și ea, în regulă. Apoi s'a pus la povești cu alegătoarele și a primit felicitări pentru logodna moștenitorului de tron. Tot atunci au votat și toate călugărițele din Bruxelles, capitala Belgiei.

Recursul falșificatorilor de bani din Ungaria s'a pertractat săptămâna trecută în fața Curiei Regale din Budapesta. Pedepsa prințului Windischgratz s'a scăritat dela 4 ani muncă silnică la 4 ani de închisoare, a lui Nádassy dela 4 ani la 3 ani; generalul Hajts a rămas cu pedeapsa veche, colonelului Kurz i-s'a scăritat pedeapsa dela un an la 6 luni, tot asemenea a lui Gerő, dela doi ani la un an. Și cu aceasta li-s'a luat nădejdea tuturor de a scăpa nepedepsiți.

CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE

Îngălbenirea frunzelor.

Vremea s'a schimbat. Nu mai este așa cald ca astăvară. Zilele încă sunt mai scurte iar nopțile încep să se lungească binișor.

Poamele s'au cules iar fructele arborilor de pădure încă s'au scuturat. Au mai rămas numai frunzele, cea din urmă podoabă a pomilor de prin grădini și a arborilor din păduri.

Au fost verzi și pline de viață toată vara. Au lucrat cu sirguință și au adunat din belșug hrană pentru pomul care le-a susținut. Aceasta hrană acum începe să se scurgă încetșor spre tulpină și spre rădăcină, unde se înmagazinează până la primăvară, când va sluji de hrană pentru mugurii ce se vor desface și pentru frunzulițele ce nu sunt încă în stare să lucreze și să adune hrană nouă.

Frunzele și-au împlinit slujba. Au îmbătrinit și ele și acum își pierd strălucirea verde de astăvară. Încep să *îngălbinească*.

Câmpul și pădurea nu mai sunt verzi. Par'că cineva le-a învălit cu un covor frumos și lucrat cu măestrie în lungi fire galbene aurite și brodat cu mici pușori de culoare roșietică. Sunt frunzele schimbate din cauza nopților lungi și a zilelor mai scurte.

S'au petrecut mari schimbări în frunze. *Clorofila*, substanța aceea care face ca frunzele să fie verzi toată vara și care mijlocește, ca plantele să-și poată pregăti, la lumina soarelui, hrana trebuincioasă, acum începe să se vestezească. Din pricina întunecării — ea poate lucra numai la lumină — își pierde culoare și pe urmă dispăre cu totul. În locul ei

se ivește o altă substanță *xantofila*, de culoare galbenă, care se găsește în frunză alături de clorofilă și care din pricina luminei încă începe să se desfacă, rămânând însă și pe mai departe tot galbenă. *Și aceasta face ca frunzele să fie galbene.*

Îngălbenirea frunzelor nu se face fără nici o regulă. Ea începe de obicei de sus în jos, sau dela vârf spre rădăcină. Frunzele fagului, a arțarului și a ulmului încep să îngălbenescă totdeauna dela vârf. Și aceasta din pricina, că frunzele mai tinere din vârf au mai puțină clorofilă și astfel încep să îngălbenescă mai întâiu.

Sunt însă și copaci la cari îngălbinirea frunzelor se face deodată. Așa este la *sadă*, un soi de brad, ce se găsește prin pădurile dela munte și căruia iarna îi cad toate frunzele și la *Ginkgobiloba*, un arbore rar ce se găsește plantat numai prin unele parcuri dela orașe.

Sunt unele tufe, ori chiar și copaci a căror frunze nu se îngălbinesc, ci *se înroșesc*. Aceasta culoare vine de acolo, că în frunze pe lângă altă hrană, se pregătește și *zahăr*. Din cauza luminei soarelui și din cauza răcelilor zilelor de toamnă acest zahăr se schimbă într'o substanță de culoare roșie, numită *antocian*, ceea ce înseamnă albastrul florilor. Antocianul nu este totdeauna roșu, ci dacă sucul din plantă e acru, antocianul e roșu și face ca frunzele să se înroșească, dacă sucul e amăriu veninos, antocianul e albastru și frunzele se albăstresc, iar dacă sucul n'are nici un gust, antocianul e violet și frunzele se colorează în violet. Astfel se colorează toamna frunzele celor mai multe flori.

La munte, unde răceala începe mai de timpuriu ca la șes, înroșirea frunzelor se face mai de grabă. Acolo pe la sfârșitul lui August se pot vedea frunze înroșite.

Înroșirea frunzelor se face de jos în sus, adică dela frunzele celea mai bătrâne spre celea mai tinere sau dela rădăcină spre vârf. Cauza este, că frunzele mai bătrâne au mai mult zahăr decât celea mai tinere, și antocianul, care înroșește frunzele se poate face numai din zahăr.

Se poate vedea acest lucru mai bine la oțetar, la vițele de mure, la vița americană și la vița sălbatică.

Fie că frunzele se îngălbinesc sau se înroșesc totuși priveliștea ce o avem din cauza acestor schimbări de colorii, este una din celea mai frumoase și întristarea gânditoare a zilelor de toamnă este potolită prin desfătarea plăcută ce ne mai înveselește.

Ion Popu-Câmpeanu.

Starea semănăturilor în Europa.

În *Germania*. Pe la sfârșitul lui August vremea a fost săcetoasă, astfel spicoasele s'au putut coace bine. La începutul lui Septembrie spicoasele au fost săcerate afară de ovăs și ici colo și puțin grâu. Recoalta spicoaselor e mai mică de cum s'a așteptat, pentru că ploile multe de astăvară au împiedecat dezvoltarea spicului.

În *Austria*. În August vremea a fost foarte schimbăcioasă, astfel coacerea spicoaselor nu s'a putut face la vreme. Strângerea recoaltei s'a făcut foarte cu greu. Grâul de toamnă a fost bun, cu boabe mari, însă prea groase la coajă și sărace în făină. Paie sunt multe, pe unele locuri însă sunt pătate de rugină. La grâul de primăvară spicele sunt mai mici ca de obicei, dar pline cu boabe. Secara de toamnă a întârziat cu coacerea și astfel n'a dat roadă cum se aștepta. Secara de primă-

vară însă e bună, cu boabe frumoase și paiul lung. Orzul s'a produs din belșug. Ovăsul încă e foarte bun cu spice mari și pline. Săceratul ovăsului e cam întârziat. Porumbul e mărunț și cu stiuleți puțini.

În *Belgia*. Timpul ploios din August a stingherit săceratul. Mai târziu însă îndreptându-se vremea, lucrările la câmp s'au putut isprăvi bine. Recoalta e mai slabă de cum se aștepta.

În *Bulgaria*. Vremea a fost potrivită pentru dezvoltarea porumbului.

În *Iugoslavia*. În August timpul a fost statornic și cald, astfel lucrul la câmp s'a putut isprăvi bine. Spicoasele au dat recoaltă bună. Se lucrează la arat pentru semănăturile de toamnă. Porumbul e foarte bun și se așteaptă o recoaltă îmbelșugată.

În *Anglia*. Din cauza timpului nestatornic și ploios, săceratul a fost stingherit. Mai târziu însă îndreptându-se vremea, lucrul câmpului s'a putut isprăvi bine. Recoalta e bună și multă.

În *Ungaria*. În August vremea a fost ploioasă și rece. Din cauza aceasta lucrările la câmp au fost c'am împiedecate. Recoalta e bună. Asemenea se așteaptă și o bună recoaltă de porumb.

În *Italia*. În jumătatea a doua a lui August au fost zile cu soare și foarte calde. Astfel porumbul s'a dezvoltat bine și se așteaptă o recoaltă mulțumitoare.

În *Portugalia*. Căldura prea mare și lipsa de ploi din August au făcut mari păgube în spicoase. Porumbul încă e foarte slab.

În *România*. În August timpul a fost nestatornic în toată țara. Ploile dese urmate de călduri mari au grăbit coacerea spicoaselor. Din cauza aceasta spicoasele nu s'au putut dezvolta bine mai ales în Muntenia și Dobrogea. Săceratul și îmblătitul aproape peste tot locul a fost împiedecat. Recoalta e mai mică de cum s'a așteptat. Porumbul însă e bun și s'a cules o recoaltă îmbelșugată.

În *Elveția* Săceratul a întârziat, dar totuși s'a putut isprăvi bine. Spicoasele sunt bune.

În *Cehoslovacia*. În jumătatea a doua a lui August timpul a fost cald și uscat, astfel săceratul s'a putut isprăvi bine peste tot locul, chiar și în ținuturile muntoase. Recoalta acestui an e mai mică ca și a anului trecut. Ovăsul a dat cea mai bună recoaltă. Orzul, grâul și secara însă au fost slabe. Stricăciunile su erite de acestea spicoase au venit din cauza timpului rău dela începutul lui August. Porumbul s'a îmbunătățit simțitor.

În *Rusia*. La începutul lui August vremea a fost potrivită și săceratul spicoaselor s'a putut isprăvi bine. Spicoasele sunt mai bune ca și în anul trecut.

PREȚUL BANILOR:

1 franc francez se plătește cu	5 Lei 70 b.
1 liră sterlină " " "	922 " — "
1 dolar " " "	188 " — "
1 franc elvețian " " "	36 " 50 "
1 liră italiană " " "	7 " 80 "
1 franc belgian " " "	5 " 10 "
1 coroană cehoslovacă se plătește	5 " 75 "
1 zlot polonez se plătește cu	25 " — "
1 dinar se plătește cu	3 " 50 "
1 leva " " "	1 " 60 "
1 marcă aur se plătește	46 " — "
100 coroane ungare se plătește cu	— " 28 "

Starea sămănăturilor de toamnă la noi.

În *Muntenia și Dobrogea*. Timpul e săcetos. Pe unele locuri a plouat puțin în jumătatea a doua a lunii Septemvrie, iar în ținuturile muntoase a nins. Sămănături de toamnă s'au făcut puține și ogoarele se fac cu mare greutate, fiind pământul prea uscat.

Timpul săcetos însă a înlesnit cositul și strânsul nutrețurilor. S'au cules și viile, sfecla de zahăr și tutunul.

În *Moldova și Bucovina*. Timpul asemenea a fost săcetos, plouând foarte puțin prin unele județe din Bucovina. În munți și aici a căzut zăpadă. Arăturile și sămănăturile de toamnă se fac cu greutate din cauza secetii. În Bucovina sămănăturile de toamnă s'au făcut ceva mai ușor, fiindcă aici timpul a fost mai puțin săcetos.

S'a început culesul viilor, a porumbului și a sfeclei de zahăr.

În *Basarabia*. Timpul a fost schimbăcios. Au căzut puține ploi, mai ales în județele Bălți, Hotin și Lăpușna. Vânturile au uscat însă pământul aproape peste tot, așa încât arăturile și sămănăturile se fac cu greutate. Se culege floarea soarelui, porumbul, cartofii și viile, timpul fiind prielnic pentru asemenea lucrări.

În *Transilvania*. Timpul e săcetos. Arăturile se fac cu sirguință, deși pământul e uscat.

Se culeg cartofii, sfecla de zahăr porumbul și viile.

În județul Treiscaune s'au ivit șoarecii de câmp. S'au luat însă măsuri pentru prăpădirea lor.

FEL DE FEL.

Mărfuri exportate prin Sulina. În jumătatea a doua a lunii Septemvrie sau exportat cu vaporul prin brațul Sulina următoarele mărfuri: 17152 tone grâu; 1054 tone secară; 7793 tone porumb; 58384 tone orz; 2368 tone ovăs; 3645 tone fasole; 136 tone țărițe; 635 tone făină; 20 tone semință de bostan; 37 tone linte; 423 tone diverse mărfuri și 36641 metri cubici lemne.

Mărfurile acestea au fost vândute și trimise în Germania, Algeria, Belgia, Egipt, Franța, Anglia, Grecia, Olanda, Italia, Tunisia. Mai multe s'au vândut în Germania, Franța, Olanda și Italia. În Egipt, în Anglia și în Tunisia s'au vândut numai lemne.

Cereale vândute în străinătate. În celea din urmă două săptămâni s'au vândut în străinătate: 413 vagoane grâu, 2845 vagoane orz, 555 vagoane ovăs și 151 vagoane porumb. Cu totul 3964 vagoane cu diverse cereale. Celea mai multe din acestea vagoane se vor exporta prin Galați, Brăila și Constanța.

Expoziție de vite în Austria. În Septemvrie s'a ținut în orașul Leoben din Austria o mare expoziție de vite. Animalele au fost expuse în cinci grajduri.

Dintre acestea au fost două soiuri mai însemnate. Aname soiul *Noric* și soiul *Haflinger*. Soiul de cai *Noric* e cel mai bun soi de cai de povoaară. E întrebuițat mult în agricultură și la cărături grele. E mare. Făptură îndesată. Pieptul bine dezvoltat. Picioare tari și cu păr la glesne. Acești cai sunt înhamați cu juguri.

Soiul de cai *Haflinger* este mai mic. Aleargă mai ușor. E foarte bun și răbduriu. Are și mult sânge arab.

În Austria statul n'are nici o herghelie de cai. Toți caii aduși la expoziție au fost a proprietarilor singuratici.

Dintre vitele cornute au fost arătate la expoziție soiurile *Mariahofer*, *Montafuner*, *Pintsgau*, *Murbodner*, *Bergschecken*, și *Simenthal*.

Vitele cornute se cresc în Austria mai mult pentru lapte, unt și brânză, cari se plătesc foarte bine. Pentru carne se cresc mai puține vite, fiindcă se cumpără multe vite dela noi și din Iugoslavia.

Dintre toate soiurile, cel mai bun soi de carne e *Mariahofer*, pentru jug mai bun e soiul *Murbodner*, iar pentru lapte mai bun e soiul *Montafuner*, *Pintsgau* și *Bergschecken*, cari au lapte foarte bun și bogat în unt. Au fost arătate la aceasta expoziție cu totul 150 soiuri de vite cornute.

Dintre acestea soiuri de vite cornute s'ar putea cumpăra și pentru țara noastră mai ales tauri *Pintsgau*, cari sunt foarte buni. Prețul unui taur este 50,000—60,000 lei.

Iar soiul *Murbodner* samănă foarte mult cu boul nostru moldovenesc, care încă e un trăgaci foarte bun.

Celea zece porunci ale vierilor. 1. Desfundă adânc pământul și curăț-l bine de rădăcini.

2. Alege port-altoi potriviți pentru pământul tău. Lasă mai bine gol pământul decât să-l plantezi cu port-altoi nepotriviți.

3. Întrebă dela cei ce știu mai mult decât tine, cari port-altoi sunt mai potriviți.

4. Să ai cea mai mare chezașie, că port-altoii sunt buni; mai bine nu planta via, decât s'o plantezi cu port-altoi răi.

5. Ține bine în minte și îți însemnează numele port-altoiului ce ai plantat și bagă de seamă care port-altoi crește mai bine în pământul tău.

6. Înainte de a planta vița altoită, ține-o cel puțin 12 ore în apă, adăugându-i și 5—6 la mie piatră vânăță; mai bine dacă poți ținea rădăcinile în apă curgătoare. Taie rădăcinile stricate și retează pe celea sănătoase.

7. Înainte de a pune vița altoită în groapă, așează pe fundul gropii bălegar putred, peste acesta pune un strat de pământ bun, iar pe acesta așează rădăcinile viței, respirate ca spițele unei roți. Punctul de altoire însă se rămână deasupra pământului. Lângă vița așează un țaruș. Acoperă groapa cu pământ. Toarnă apă multă. Acoperă partea ieșită cu pământ mărunț, făcând un mușuroi.

8. Grijește ca via ta să fie cât se poate de frumoasă și bine lucrată. Bagă de seamă ce au făcut bine vecinii tăi și să faci și tu.

9. Ține în minte, că vițele altoite trebuie altecum îngrijite, ca și celea nealtoite.

10. Grijește vițele plantate. Să nu fii sgârcit cu lucrările și îngrășămintele la vie. Iubește-ți via ca pe tine însuși.

Astuparea crepăturilor din scânduri. Ameștecăm cleiu cu răzătură de lemn. Aluatul acesta îl vârim în crepături cu un cuțit încălzit la foc. Ungem scândura și pe deasupra tot cu acest aluat. Lăsăm să se răcească și să se uște bine, apoi curățim scândura și o ungem cu ceară.

Uscatul poamelor. Poamele se uscă în coșere pe leasă de răchită. *Prunele* cari vrem să le uscăm se lasă în pom până încep a se sbârci, căci atunci sunt mai dulci. Apoi se culeg și se pun pe leasă. De desupt se face foc, care se lasă se ardă încetinel.

Perele, merele și persecele încă se pot usca. Merele și perele se taie în felii, iar persecele se taie în jumătăți.

Afinele și murele negre se uscă numai la soare întinse pe site.

Strugurii se uscă lăsându-i pe viță mai

mult timp, până se sbârlesc și devin bruneții. Apoi îi culegem și îi uscăm la soare. În urmă desfacem boabele de pe cotor și le punem spre păstrare. Acestea boabe înlocuiesc foarte bine stafidele mărunte.

Poșta gazetei.

Dionisiu Györke, B. Am primit Lei 225, din cari 60 i-am trecut în restanța de pe 1925, iar 150 în abonamentul pe 1926. Restul de lei 15 pe 1927.

Ioan Cămpănu, C. Am primit suma de le 150, abonamentul pe 1926.

Văd. I. Sbârcea, T. Am primit lei 150 în abonamentul pe 1927.

Mateiu Vasile D. — Suma de 450 Lei de care ne întrebați am primit-o.

Dionisiu Dancea, G. R. — Am primit Lei 100. — din cari am trecut 30 Lei în abonamentul până la 31 Dec. 926 iar Lei 70. — trecuți pe 1927.

Redactor responsabil IULIU MAIOR

Lemne de vânzare.

Curatorul bisericii române-unite din Chesler jud. Târnava mică are de vânzare 25 stânjeni lemne de fag și carpen, uscate, din tăietura anului 1925. Curatorul duce lemnele la gara din Micăsasa. Cei cari doresc să le cumpere, să se adreseze Oficiului parohial din Chesler.

IOAN PRIDAN, IOAN BORZA,
curator primar. adm. parohial.

Doi învățăcei, din familie bună, cari să fi implinit 14 ani, se primesc la frauzelăria

PETRU MOGA
din Blaj.

(228) 2—?

Butoaie și butoaie ieftine,

dela 30 până la 1000 litri, atât pentru vin cât și pentru varză, se află de vânzare la

IOSIF BECHTHOLD
BUTNAR

BLAJ, Str. Regele Ferdinand.

Nimenea să nu-și cumpere butoaie și butoaie, până nu se convinge cât de bune și de ieftine sunt cele pregătite de minel!

Cercați, și nu vă va părea răul
(207) 6—?

Casă de vânzare

Având 2 odăi, bucătărie, pivniță, grajd, șură și grădină, aproape de gară.

(216) 2—2

Informații la

Mihail Ponecky
frizer Blaj-sat.

RECLAMA

::: este sufletul comerțului :::

Abonament de probă.

Cine dorește să aibă gazeta noastră pe timpul dela 1 Octomvrie până la 31 Decemvrie,

o dăm cu 30 Lei.

și va primi-o regulat în fiecare săptămână. Bani se trimit prin poștă, cu mandat, scriindu-se pe cupon (cotor): »Abonez gazeta »Unirea Poporului« cu 30 lei, până la sfârșitul anului 1926«.

Cine vrea să știe cum stă lumea și țara, cine vrea să cetească povestiri frumoase, cântece și glume, cine vrea să învețe economie și alte lucruri folositoare, cere foaia dela Blaj „Unirea Poporului“.

Indemnați pe vecini și cunoscuți să facă un abonament de probă!

Adresa: „Unirea Poporului“, Blaj, județul Târnava mică.

Nu uitați!!

că cele mai bune mărfuri de îmbrăcăminte, mărunțișuri, bumbăcării și coloniale se află în mari cantități

cu prețuri reduse

la firma (215) 5-?

ȘTEFAN NYERGES—Blaj.

Ferești țărănești gata în toate măsurile

se află de vânzare cu prețuri moderate la

PARTENE SPINEAN

ferestar în Blaj-sat.

Nicolae Baciu

măestru pantofar — BLAJ.

Atelier fondat la 1902 și premiat la expoziția păpușarilor din Győr cu medalie și diplomă de recunoștință în anul 1908.

pregătește tot felul de ghete și pantofi fini și moderni, și tot felul de ghete simple din material tare.

214 40-52

Casă de vânzare

Se vinde din mână liberă o casă în Blaj, Strada Călărașilor Nr. 3, având 4 odăi și culină. Informațiuni da

Ioan Vancu

Str. Călărașilor Nr. 3. (228) 3-?

Carte nouă!

LA PIATRA LIBERTĂȚII

Cuvântarea rostită la serbările de 315 Mai 1926 pe Câmpia Libertății din Blaj

de

Alexandru Lupeanu-Melin,
profesor, directorul gazetei „Unirea Poporului“

Se arată într'ansa icoane minunate din timpurile când a răsărit soarele Libertății pentru neamul iobagilor români din Țara Ardealului.

Abonații „Unirii Poporului“, dacă o cer la administrația gazetei, o primesc cu 5 lei, cu poștă cu tot. În librării se vinde cu 10 lei.

Preoți! Invățători!

Comandați

la **LIBRARIA ANCA**

CLUJ:

„Cărarea fericirii“

carte de rugăciuni de preotul G. Mănzat; conține 368 pag. cu 26 capitole mari și diferite rugăciuni la orice ocaziune, fiind aprobată de I. P. S. dl Episcop de Gherla Dr. Iuliu Hossu sub Nr. 581-1935.

Legată în carton tare pentru școlari 85 Lei.

> > pânză fină cu cruce aurită 140 >

> > piele lux, pe hârtie velină 280 >

pentru dame 350 >

„Predicii la Morți“ 55 Lei

„Predicii p. postul Mare“

45.— Lei

Teatre populare 15—30 Lei.

școlare 15—30 Lei.

Monoloage și dialoge

10—15 Lei.

Album de Modele românești (250 motive) 85 Lei.

Porto recomandat costă 15—30 Lei.

Cel mai mare depozit de clopote dela 25—160 kg., Ornate bisericesti, Odăjdii, Prapori etc.

CEREȚI PREȚURENT DETAILAT.

(202) 7-20

CĂRȚI PENTRU POPOR.

Cartea este cel mai bun prieten al omului. — Ai carte, ai parte. Omului cu învățătură îi curge miere din gură.

La **Librăria Seminarului din Blaj** se află de vânzare următoarele cărți scrise anume pentru cetitorii din popor:

A. LUPEANU-MELIN: În pragul vremii	6 lei	IOAN POP-CÂMPEANU: Câmpia Transilvaniei	4 lei
„ „ Copii în război	2 „	„ „ Ciupercile	4 „
„ „ Sămânța viitorului	3 „	„ „ Bacteriile folositoare	4 „
„ „ Ce este de văzut în Blaj	4 „	„ „ Dușmanii omului	5 „
„ „ Blajul istoric	10 „	SEPTIMIU POPA: Crucea Domnului	2 „
„ „ La Piatra Libertății	10 „	TOMA COCIȘ: Povești și legende	2 „
IULIU MAIOR: Adevărata fericire	6 „	„ „ Bucuria copiilor	1 „
„ „ Darul lui Dumnezeu	6 „	„ „ Toderică dragul mamei	1 „
„ „ Fiți desăvârșiți	5 „	„ „ Feciorașul Moșului	2 „

Toate acestea cărți împreună costă numai **75 Lei**. Cine trimite la adresa Librăriei, cu mandat postal, **95 lei**, le primește acasă cu poșta plătită. Și va avea de cetit, lucruri frumoase și folositoare, un an de zile.

Cărțile se capătă și una câte una. Afunci, la prețul cărți se mai pune 1 leu pentru plata poștei.

Nu uitați adresa: LIBRĂRIA SEMINARULUI, BLAJ, județul Târnava mică.